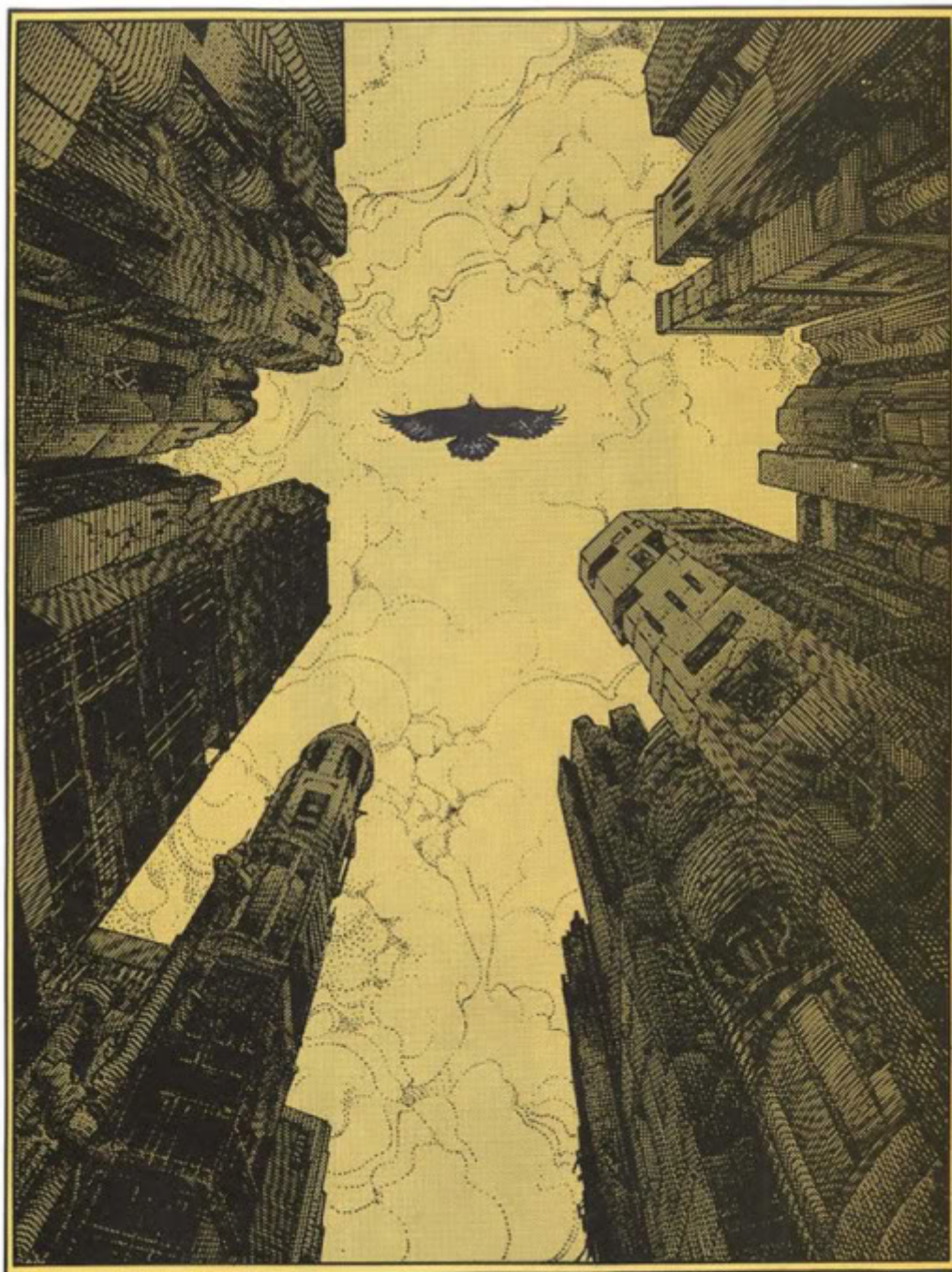

Ales de poeta

Un relat de: [brins](#)

*

ALES DE POETA

Enllà del formigó, enllà del gris,
s'enlairen els mots del poeta;

s'enfilen... emblanquinen núvols
amb blanc de sensibilitat i puresa;
desprenen guspines d'emoció
com l'au desprèn plomes a l'aire,
s'allunyen de ciment nu de perfum,
s'apropen a blau cel vestit de flaire...
Són paraules que planen llibertat,
ales gràvides de bellesa esclatant
que ens protegeixen l'esperit
com ombra d'arbre, el vianant.

S'envolen amunt, molt endalt,
per oferir-nos empírica bellesa,
regalimen gotes de sentiment
que ens amaren de tendresa...